

منظور از ناموس خدا چیست؟

مرکز ملی پاسخگویی به سوالات دینی به این پرسش که، منظور از ناموس خدا و ناموس دهر چیست؟ پاسخ داده است.

مرکز ملی پاسخگویی به سوالات دینی به این پرسش که، منظور از ناموس خدا و ناموس دهر چیست؟ پاسخ داده است. به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در پاسخ این مرکز که آن را در اختیار ایسنا قرار داده است، آمده: «ناموس در لغت به معانی مختلفی آمده است که البته همه آنها حکایت از بزرگی معنای آن واژه دارد. برخی از آن معانی عبارت است از وحی، فرشته، احکام الهی، قانون اعظم. (1) نیز به معنای صاحب راز و آگاه بر نهان، جبریل و ... آمده است. (2) البته چنین تعبیری در متون اسلامی در مورد حضرت فاطمه سلام الله علیها و نیز بعضی از امامان چون امام باقر سلام الله علیه دیده شده است:

روی فی کتاب الأربعین: اشدت بالحسنین الجوع... و بعد مرور ثلاثة أيام طلبوا من أمهم - ناموس الله الأكبر - شیئا يأكله وليس فی بیت فاطمه (علیها السلام) من شیء (3)؛ گرسنگی بر امام حسن و امام حسین سلام الله علیهما فشار آورد. بعد از گذشت سه روز خدمت مادرشان حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیه "ناموس بزرگ خدای" رسیدند و طلب غذا کردند، ولی در منزل حضرت چیزی برای خوردن وجود نداشت.

نیز در مورد حضرت باقر سلام الله علیه آمده: هَذَا ابْنُ فَاطِمَةَ الْعَرَاءِ الْعَذْرَاءِ الرَّهْءَاءِ - هَذَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ هَذَا نَامُوسُ الدَّهْرِ - هَذَا ابْنُ مُحَمَّدٍ وَحَدِيجَةَ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ - هَذَا مَتَارُ الدِّينِ الْقَائِمَةِ. در این عبارت نیز حضرت باقر سلام الله علیه به عنوان "ناموس دهر" لقب گرفته است. (4)

با توجه به معانی با عظمتی که در مورد ناموس ذکر شده است، می‌توان فهمید که ناموس در مورد اولیای خدا به قدر و اندازه وجودی‌شان معنا پیدا می‌کند. اگر به حضرت صدیقه طاهره، ناموس خدا و یا دهر می‌گویند، می‌تواند به این خاطر باشد که حضرت، صاحب راز و آگاه بر نهان جهان بوده، در حالی که خود چون درّی گرانبها و دست نیافتنی در صدف تکوین، مکتوم و مکنون است.

پی‌نوشت‌ها:

1. محمد معین، فرهنگ فارسی، تهران، انتشارات امیر کبیر، 1360، چاپ چهارم، ج 5، ص 3629.
2. خلیل جرّ، فرهنگ عربی فارسی، تهران، انتشارات امیرکبیر، 1375، ص 2014.
3. کجوری، الخصائص الفاطمية، انتشارات الشریف الرضی، 1380 قمری، چاپ اول، ج 2، ص 403.
4. مجلسی، بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار، بیروت، انتشارات الوفاء، 1403 قمری، چاپ دوم، ج 46، ص 260.